

Kulturno Umetniško Društvo
Šempeter

O dogodku

Sobota, 29. 6. 2007

Atrij župnijskega urada Šempeter pri Gorici, ob 20.00

Evangelij po Čušinu, monodrama

Gregor Čušin, režiser in igralec

Gregor Čušin je peti, najmlajši otrok Čušinove družine s Koroške Bele, rojen leta 1970. Po gimnaziji na Jesenicah se je z vmesnim postankom na študiju slavistike vpisal na AGRFT. Med leti 1994 do 1999 je bil član igralskega ansambla MGL, dve leti član Prešernovega gledališča v Kranju, od 2001 pa je spet član Mestnega gledališča. V letu 2003 je prejel nagrado za najboljšo uprizoritev festivala Monodrama Ptuj, za avtorstvo in izvedbo monodrame Hagada, letos pa priznanje Združenja dramskih umetnikov Slovenije za igralske dosežke v letu 2006. V obrazložitvi letošnjega priznanja je komisija za priznanja ZDUS zapisala, da je ...Gregor Čušin iznajdljiv in preizkušen igralec, ki vedno znova prepriča s polnokrvnimi, psihološko utemeljenimi in poglobljenimi liki... S svojimi večplastnimi in domiselnimi kreacijami je zaznamoval uprizoritve in vanje vnesel komične poudarke oz. jih obogatil z razumevajoče popustljivim pristopom do človeških lastnosti. Do svojim likov pristopa s toplino, tako rekoč ljubeznijo, in tako gledalce povede, da jih nehote vzljubijo ali jih vsaj skušajo doumeti tudi oni... Videli smo ga tudi na malih ekranih v filmih Ruševine (2004), Oda Prešernu (2001) in Ekspres, ekspres (1995). Svoj izjemni igralski talent je nadgradil z uspešnim avtorskim dramskim projektom Hagada, od pred kratkim pa je začel "evangelizirati" slovensko javnost z monokomedijo Evangelij po Čušinu.

Za Hagado Čušin pravi, da je otrok, ki ga je prerasel; »štose« in zgodbe je pobral od vsepovsod in le dve zgodbici sta bili njegovi. V novi monodrami Evangelij po Čušinu pa je

Kulturno Umetniško Društvo
Šempeter

vse, razen dveh ali treh drobcev, njegovo; bolj ostro in odločno je zarezal tako v humornost kot v resnost. Gregor Čušin je z dramskim projektom Hagada pokazal, kot pravi, da »kristjani nismo mračnjaški in utesnejni zresnjenci mrkih obrazov, kot nas mnogi vidijo, ampak veseli ljudje, sposobni sproščenega smeha«.

In kaj sploh je Evangelij po Čušinu? Kot pravi avtor, je to evangelij, povedan na resno neresen način. Ali pa neresno resen. Po Čušinovo. Kot katoličan je želel spregovoriti katoličanom, vernik vernikom, Jezusu zastaviti par vprašanj, ki morda mučijo še koga. Predvsem pa je želel na glas povedati svoje mnenje o nekaj bolj ali manj aktualnih dogajanjih – predvsem v Cerkvi in to na ljudem prijeten, humoren način, saj verjame v smejočega se Boga. Prav tako verjame, da je bil Jezus igralec in humorist. Nastopal je pred množicami, torej je bil tudi dober govorec. Znal je pripovedovati zgodbe. Če bi bil dolgočasen govorec, ga množice ne bi poslušale ure in ure, pa če bi imele njegove zgodbe še tako globoko vsebino. Čušin je prepričan, da je Jezus moral tako prilike kot zgodbe – vsaj nekatere – pripovedovati z nasmeškom na ustih, kot humorne zgodbe, kot anekdote. Da ima Bog smisel za humor, vidimo tudi v našem vsakdanjem življenju, v vsakdanjih dogodkih...

Ko je Čušin imel že približno izdelan koncept, je preveril svoje namene pri duhovniku, profesorju na teološki fakulteti, ki mu je pojasnil, da je evangelij med drugim tudi literarna, književna zvrst; pripoved o besedah in dejanjih Jezusa Kristusa, kar ga je pomirilo in spodbudilo. Tako je Evangelij po Čušinu avtorjev pogled na Jezusa in njegovo delo.